

Uwagi do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego

Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy/ pkt Uzasadnienia/ pkt OSR	Podmiot zgłaszający	Uwaga/ Propozycja zmian zapisu
1.	Artykuł 1 projektu ustawy – prawo wekslowe	Konfederacja Lewiatan	<p>Zgodnie z art. 1 pkt 1 projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego, w ustawie Prawo wekslowe ma być dodany przepis zgodnie, z którym weksel może być sporządzony także w postaci elektronicznej. Poza tym, że weksel ma być sporządzony na elektronicznym nośniku informacji (zgodnie ze zmianą do Kpc) zgodnie z wzorem, który przygotowuje Minister Sprawiedliwości, brak jest innych informacji dotyczących sposobu wystawienia weksla.</p> <p>Nowela nie wyłącza podpisu wystawcy jako obligatoryjnego elementu treści weksla. Należy zatem przyjąć, że weksel będzie podpisywany elektronicznie. Zwrócić należy uwagę, że istotą dokumentu elektronicznego jest to, że po jego podpisaniu nie jest możliwa zmian treści dokumentu podpisanego elektronicznie. W związku z tym w naszej ocenie przepisy o wekslu elektronicznym nie będą miały zastosowania do weksli niezupełnych w chwili wystawienia, które wystawiane są w celu zabezpieczenia spłaty wierzytelności wynikającej ze stosunku podstawowego. Zwracamy uwagę, że weksel niezupełny w chwili jego wystawienia stanowi najbardziej powszechny rodzaj weksla, i co do zasady jest jedynym zabezpieczeniem stosowanym w umowach o dofinansowanie udzielanym ze środków budżetu Państwa oraz funduszy wspólnotowych. Brak możliwości wystawiania weksli in blanco w formie weksla elektronicznego stanowi istotne ograniczenie przydatności nowej formy weksla w obrocie gospodarczym. Jednocześnie w zmienianych przepisach brak odniesienia do tego problemu choćby poprzez nadanie art. 10 brzmienia:</p> <p><i>„Art. 10a. Weksel, z wyłączeniem weksla niezupełnego w chwili wystawienia, może być sporządzony także w postaci elektronicznej. Ilekroć w ustawie jest mowa o wekslu należy przez to rozumieć także weksel w postaci elektronicznej, zwany dalej „elektronicznym wekslem”, chyba że ustawa stanowi inaczej”.</i></p> <p>Jeżeli weksel elektroniczny byłby podpisywany podpisem elektronicznym to należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 2, podpis wystawcy powinien zawierać co najmniej nazwisko wystawcy. Z tego powodu w art. 1 pkt 8 i art. 101 pkt 7 należy dodać, że podpis może być dokonany w formie kwalifikowanego podpisu elektronicznego.</p>

		<p>W tym kontekście pojawia się istotna kwestia: jeżeli z uwagi na charakter dokumentu wekslowego podpisanego podpisem elektronicznym, nie będzie możliwa jego zmiana, to jak dokonane ma być poręczenie wekslowe lub indos na wekslu elektronicznym? Indos dokonuje się poprzez wpisanie na wekslu klauzuli wskazującej indosatariusza (często z dodaniem klauzuli dodatkowej „bez kosztów” ograniczającej możliwość dochodzenia zapłaty od indosanta). Jeżeli dopisanie tej klauzuli nie jest możliwe, to indos będzie miał postać wyłącznie podpisu indosanta, czyli będzie indosem in blanco, a zgodnie z art. 13 Prawo wekslowego warunkiem ważności takiego indosu jest jego napisanie na odwrocie weksła – niemożliwe w przypadku weksła elektronicznego.</p> <p>W takim przypadku to co w zamiarze remitenta miało być indosem stanie się poręczeniem wekslowym gdyż zgodnie z 31 Prawa wekslowego „Sam podpis na przedniej stronie weksłu uważa się za udzielenie poręczenia, wyjąwszy gdy jest to podpis wystawcy lub trasata”</p> <p>Bez możliwości dopisania na wekslu po jego wystawieniu (podpisaniu podpisem elektronicznym przez wystawcę) treści indosu zawierającej inne elementy niż tylko podpis indosanta, nie będzie możliwości zastosowania różnych rodzajów indosu (np. indosu pełnomocniczego lub zastawniczego z art. 18 i 19 Prawa wekslowego).</p> <p>Pomimo takich istotnych zmian nowelizacja nie przewiduje żadnych zmian do art. 11 i nast. Prawa wekslowego.</p> <p>Przepis art. 21 Prawa wekslowego wymaga przedstawienia weksła trasowanego do przyjęcia w miejscu zamieszkania trasata. Projekt nowelizacji nie zawiera żadnych zmian tego przepisu w odniesieniu do weksła trasowanego elektronicznego. Projekt nie zawiera również zmian do art. 25 Prawa wekslowego, pomimo że po wystawieniu weksła w formie elektronicznej podpisanego podpisem elektronicznym uniemożliwi dopisanie wskazanych w tym przepisie wyrazów „przyjęty”, które odróżniałyby weksle od poręczenia wekslowego. To samo dotyczy przyjęcia przez wyřęczenie, o którym mowa w art. 57 Prawa wekslowego.</p> <p>Projektowana zmiana nie zawiera zmian do innych przepisów, które wymagają okazania/przedstawienia weksła (art. 34, 38 Prawa wekslowego).</p> <p>Projekt ustawy nie przewiduje jak ma być dokonane przekreślenie indosu (o którym mowa w art. 50 Prawa wekslowego) w przypadku weksła elektronicznego .</p> <p>Projekt stanowi, że konkretnych przepisów o odpisach weksła nie stosuje się do weksła elektronicznego, ale wśród tych przepisów nie wymienia odpisu, o którym mowa w art. 51 Prawa wekslowego.</p>
--	--	---

			<p>W przypadku weksla elektronicznego z ww. względów technicznych nie będzie możliwości dokonania na wekslu potwierdzenia zapłaty sumy wekslowej (art. 51, art. 62 Prawa wekslowego). Przepis ten nie ulega jednak zmianie w przygotowanym projekcie ustawy zmieniającej.</p> <p>W przypadku jeżeli powyższe uwagi mają być uwzględnione w treści rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, nasze wątpliwości budzi czy zgodne z Konstytucją jest by rozporządzenie zmieniało treść przepisów ustawy.</p>
2.	Artykuł 2 projektu ustawy – leasing	Konfederacja Lewiatan	<p>Należy wyrazić zdecydowanie pozytywną opinię w przedmiocie projektowanego art. 2 Projektu w zakresie dot. pkt. 1-3.</p> <p>Obecnie obowiązującą formę papierową, ewentualnie elektroniczną przy udziale kwalifikowanego podpisu elektronicznego, należy uznać za niewystarczającą tj. zbędną. Tworzą one dodatkowe bariery i koszty, co nie jest bez znaczenia biorąc pod uwagę, że leasing jest istotną formą finansowania dla małych i średnich przedsiębiorców. Forma dokumentowa - w tym pozwalająca na procedowanie umowy poprzez e-maila - generuje najmniej barier i kosztów (brak opłaty, szybkość przepływu informacji, brak konieczności spełniania dodatkowych warunków, większa ekologiczność, łatwość w pracy nad umową). Wskazana elastyczność idzie w parze z potencjałem co do rozwoju innowacji finansowych.</p> <p>Ponadto Projekt dokonuje możliwie pełnej cyfryzacji tj. obejmuje również formę dla upomnienia i wskazania terminu o których mowa w 709 (13) § 2 kodeksu cywilnego oraz 709 (11) kodeksu cywilnego. Tym samym rozwiązanie przewidziane w Projekcie jest kompleksowe.</p>
3.	Art. 10 projektu ustawy (dot. art. 18d ustawy zmienianej – ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych)	Konfederacja Lewiatan	<p><u>Umożliwienie odliczenia w uldze B+R kosztów odpłatnego korzystania ze środków trwałych niezbędnych do realizacji prac badawczo-rozwojowych</u></p> <p>Proponujemy rozszerzenie katalogu kosztów kwalifikowanych ulgi badawczo-rozwojowej (dodanie nowego punktu bądź zmianę obecnego brzmienia art. 18d ust. 2 pkt 4 ustawy o CIT), w sposób umożliwiający odliczenie w ramach ulgi badawczo-rozwojowej kosztów odpłatnego korzystania (leasingu operacyjnym bądź najmu) z środków trwałych, które wykorzystywane są w działalności badawczo-rozwojowej. W zakresie określenia części wydatku możliwej do rozliczenia, postulujemy przyjęcie podejścia spójnego z tym przyjętym dla odpisów amortyzacyjnych wskazywanych w art. 18d ust. 3 ustawy o CIT.</p> <p>Wskazujemy, że postulowana zmiana <u>ma istotne znaczenie praktyczne, umożliwiając i promując korzystanie przez polskich przedsiębiorców z najnowszych dostępnych technologii w ramach prowadzenia przez siebie prac badawczo-rozwojowych.</u> Zwracamy uwagę, że obecnie wiele podmiotów ma ograniczony dostęp do tego typu rozwiązań z uwagi na ich kapitałochłonność. Jednocześnie, by efektywnie móc prowadzić prace rozwojowe i budować przewagi konkurencyjne, przedsiębiorcy muszą posiadać dostęp do najnowocześniejszych rozwiązań w dynamicznie</p>

			<p>zmieniającym się otoczeniu gospodarczym (w którym istotne zmiany technologiczne bywają kwestią miesięcy, a nie – jak niegdyś – kilku lat czy dekady).</p> <p>Ponadto, zmiana ta będzie miała dodatkowy pozytywny wpływ na zwiększenie nasycenia rynku polskiego nowoczesnymi technologiami. Skrócenie czasu wykorzystania określonych urządzeń, dzięki zastosowaniu formy leasingu operacyjnego, umożliwi przekazanie ich – po zakończeniu okresu przydatności do działalności u jednego podatnika – kolejnym podmiotom, które dotychczas korzystały z technologii starszych. Spowoduje to stworzenie swego rodzaju łańcucha, w którym podmioty najbardziej wrażliwe na zmiany technologiczne będą pełniły rolę pionierów, następnie urządzenia będą po stosunkowo krótkim czasie trafiały do kolejnych podmiotów, skracając czas dostępu do najnowszych technologii.</p> <p>W naszej ocenie, należy w związku z tym premiować i zachęcać nie tylko do nabywania na własność środków trwałych w postaci nowoczesnego sprzętu, ale premiować również wykorzystywanie innych form dostępu do najnowszych technologii, co szczególnie istotne dla podmiotów, które nie dysponują dużymi zasobami finansowymi (które nie mogą sobie pozwolić na częste, samodzielne ponoszenie tego rodzaju inwestycji kapitałochłonnych).</p> <p>W naszej ocenie dotychczasowe rozwiązanie, tj. możliwość odliczenia wydatków na odpłatne korzystanie z aparatury naukowo-badawczej wydaje się niewystarczające, ponieważ zarówno (1) nie obejmuje sprzętu komputerowego (kluczowe aktywa w branżach technologicznych), jak i (2) dotyczy wyłącznie wąskiej kategorii oprzyrządowania (urządzenia badawcze, pomiarowe, laboratoryjne o małym stopniu uniwersalności).</p>
4.	<p>Art. 10 projektu ustawy (dot. art. 18d ustawy zmienianej – ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych)</p>	Konfederacja Lewiatan	<p><u>Umożliwienie odliczenia w uldze B+R kosztów usług SaaS / IaaS – subskrypcji (nabywanej w formie usługi) - służących realizacji prac badawczo-rozwojowych</u></p> <p>Proponujemy wprowadzenie w ramach katalogu kosztów kwalifikowanych możliwości uwzględnienia kosztów związanych z usługami w modelach „oprogramowanie jako usługa” (tzw. Software as a Service, w skrócie SaaS), „platforma jako usługa” (tzw. „Platform as a Service”, w skrócie PaaS) czy „infrastruktura jako usługa” (tzw. Infrastructure as a Service, w skrócie IaaS), czy szerzej tego rodzaju usługami, które – choć nie mieszczą się bezpośrednio w kategorii „usługi doradczej” czy eksperckiej – stanowią powszechny element prowadzenia prac badawczo-rozwojowych, w szczególności w działalności w dziedzinie nowych technologii. W zakresie określenia części wydatku możliwej do rozliczenia, postulujemy przyjęcie podejścia spójnego z tym przyjętym dla odpisów amortyzacyjnych wskazywanych w art. 18d ust. 3 ustawy o CIT.</p> <p>Obecne brzmienie katalogu wymaga zmiany m.in. w kontekście możliwości zaliczenia do kosztów wykorzystania m.in. infrastruktury – o ile w przypadku tradycyjnych modeli dobrym rozwiązaniem jest zaliczanie do kosztów kwalifikowanych odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych wykorzystywanych do działalności B+R, o tyle bardzo silny obecnie na rynku trend korzystania z technologii rozproszonych, takich jak infrastruktura typu cloud computing, nie znalazł</p>

			<p>odzwierciedlenia w przepisach. Należy podkreślić, że obecnie wykluczone z korzystania z ulgi są takie przypadki, w których podatnik prowadzi prace B+R z wykorzystaniem usług typu <i>Infrastructure as a Service, Platform as a Service</i>, które po prostu zastępują rozwiązania typu <i>hardware</i>.</p> <p>Przekładając powyższe konkretny przypadek – w analogicznej sytuacji podatnik, który prowadzi prace B+R zakupując i instalując własną serwerownię będzie uprawniony do odliczenia jej kosztu, natomiast podatnik prowadzący te same prace z wykorzystaniem infrastruktury typu <i>cloud</i>, nie będzie miał takiej możliwości. Należy podkreślić, że zastępowanie infrastruktury tradycyjnej nowoczesnymi rozwiązaniami w wielu przypadkach uzasadnione jest większą efektywnością, bardziej racjonalnym zarządzaniem zasobami. Jednocześnie przyczynia się to zmniejszenia śladu węglowego, spełniając te same cele. Postulujemy zatem zrównanie sytuacji korzystania z tradycyjnych rozwiązań z preferowanymi obecnie rozwiązaniami cloudowymi i poszerzenie katalogu kosztów kwalifikowanych o koszty usług związanych z wykorzystaniem infrastruktury służącej pracom B+R nieujawnionej w ewidencji ŚT i WNiP podatnika.</p> <p>Analogicznie, powszechne jest również korzystanie z oprogramowania służącego do realizacji własnych prac badawczo-rozwojowej, które udostępniane jest w formule SaaS (ten model komercjalizacji dostępu do oprogramowania, ze względu na jego przewagi konkurencyjne, stanowi obecnie globalny standard). Nie wydaje się zasadnym, by korzystanie z rozwiązań powszechnych w funkcjonującej praktyce gospodarczej było mniej preferowane niż korzystanie z rozwiązań technologicznych udostępnianych w formie licencji, podlegającej amortyzacji (dostęp do oprogramowania w formule SaaS nie jest bowiem z prawnego i podatkowego punktu widzenia jako traktowany jako licencja, tylko jako usługa). Model dystrybucji oprogramowania nie powinien determinować preferencji podatkowej.</p>
5.	<p>Art. 10 projektu ustawy (dot. art. 18d ustawy zmienianej – ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych)</p>	Konfederacja Lewiatan	<p><u>Umożliwienie odliczenia w uldze B+R kosztów najmu lokali i budynków, wykorzystywanych potrzeb prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej</u></p> <p>Proponujemy wprowadzenie do katalogu kosztów kwalifikowanych wydatków poniesionych na najem powierzchni (najem lokali użytkowych i budynków), wykorzystywanych dla potrzeb prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej. Obecne regulacje umożliwiają możliwość odliczenia kosztów odpisów amortyzacyjnych od lokali i budynków wykorzystywanych dla celów działalności badawczo-rozwojowej, przy czym możliwość ta przewidziana jest wyłącznie dla podmiotów posiadających formalny status centrum badawczo-rozwojowego.</p> <p>Zwracamy uwagę, że powszechnym modelem w sektorze usług profesjonalnych dla biznesu (w ramach którego funkcjonuje liczna grupa podmiotów IT / R&D, będących jednymi z podstawowych beneficjentów rozwiązań wspierających innowacyjność), ale również istotnej części sektora produkcyjnego, jest jednak obecnie wynajem powierzchni od specjalistycznych podmiotów działających na rynku nieruchomości, niż zakup własnej nieruchomości. Wynika to z większej elastyczności modelu najmu, np. umożliwiającej łatwe zwiększenie powierzchni w przypadku rozwijania działalności, jak również z faktu konieczności poniesienia istotnych nakładów w sytuacji</p>

			<p>nabycia własnej nieruchomości (zwłaszcza z perspektywy przedsiębiorców działających jako tzw. start-upy, które lokują środki przede wszystkim w rozwój swoich rozwiązań oraz przyciągnięcie talentów).</p> <p>Potwierdzeniem powyższego modelu mogą być dane z raportu organizacji ABSL (Związek Liderów Sektora Usług Biznesowych) – Polska dysponuje ponad 12,7 mln m² powierzchni biurowej, która przy tym w dużej mierze (19% popytu) wykorzystywana jest przez istotną część z ponad 1800 centrów nowoczesnych usług biznesowych, z których aż 45,3% stanowią centra IT, zaś niemal 13% centra B+R (dane za raportem ABSL – „Sektor nowoczesnych usług biznesowych w Polsce 2023”, str. 27-29). W związku z powyższym, zasadnym wydaje się wprowadzenie rozwiązania, które dostosuje istniejącą preferencję do funkcjonującej praktyki gospodarczej. Pozwoli to na dodatkowy impuls wzrostowy do podejmowania inwestycji w Polsce (w szczególności inwestycji w infrastrukturę służącą B+R), co stanowi jeden z celów ulgi badawczo-rozwojowej.</p>
6.	<p>Art. 10 projektu ustawy (dot. art. 18d ustawy zmienianej – ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych)</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p><u>Potwierdzenie możliwości rozliczenia w uldze B+R kosztów wynagrodzeń w wysokości 200% w przypadku, gdy stanowią one część wartości niematerialnej i prawnej</u></p> <p>Zgodnie z art. 18d ust. 7 ustawy o CIT, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2022 roku, podatnicy mają prawo odliczyć 200% kosztów kwalifikowanych zatrudnienia pracowników / zaangażowania osób w oparciu o umowy cywilnoprawne. Jednocześnie, mają prawo odliczyć 100% w odniesieniu do pozostałych kosztów, w tym odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych w postaci kosztów prac rozwojowych (jedna z dopuszczalnych form rozpoznawania kosztów prac, obok rozliczenia na bieżąco czy rozliczenia jednorazowo), proporcjonalnie do tego w jakiej proporcji do wartości początkowej tego rodzaju WNiP pozostają koszty wskazywane w art. 18d ust. 2 pkt 1-4a lub ust. 3a pkt 2.</p> <p>Wątpliwości podatników wzbudziła kwestia wysokości przysługującego odliczenia, w sytuacji, gdy część wartości początkowej WNiP w postaci kosztów prac rozwojowych stanowią koszty zatrudnienia pracowników. Podatnicy mają wątpliwości, czy w takiej sytuacji mogą odliczyć wyłącznie 100% kosztu kwalifikowanego (zastosowane do całości WNiP), czy też odrębnie należy zastosować poziom odliczenia dla kosztów zatrudnienia i pozostałych kosztów składających się na wartość początkową WNiP.</p> <p>Wskazujemy, że wprawdzie pojawiły się – w naszej ocenie słuszne i pozytywne - rozstrzygnięcia ze strony organów podatkowych, wskazujące, że podatnicy mają prawo stosować do części WNiP obejmującej koszty zatrudnienia pracowników intensywność ulgi B+R w wysokości 200%, o tyle wciąż są to rozstrzygnięcia pojedyncze, i podatnicy często obawiają się, czy podejście takie nie zostanie zakwestionowane w przyszłości, jeżeli opierają się wyłącznie na interpretacji przepisu a nie jego jednoznacznym brzmieniu.</p> <p>Odmiennie potraktowanie sytuacji podatników ponoszących tego samego rodzaju koszty prac rozwojowych, które jednak są rozliczane przy użyciu innej (ale równorzędnej) metody, w naszej ocenie</p>

			<p>nie znajduje uzasadnienia i z pewnością nie było to zamierzone działanie ustawodawcy. W celu uniknięcia wątpliwości w tym zakresie, dążąc do jednoznaczności i przewidywalności prawa podatkowego, wskazane jest zatem jednoznaczne potwierdzenie bezpośrednio w ustawie podatkowej, że prawidłowe jest podejście umożliwiające rozliczenie odpisów od WNiP w postaci prac rozwojowych w wysokości 200% w odniesieniu do udziału wartości kosztów przewidzianych w art. 18d ust. 1-1a w wartości początkowej WNiP (zaś w pozostałej części – w wysokości 100%).</p>
7.	<p>Art. 10 projektu ustawy (dot. art. 18d ustawy zmienianej – ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych)</p>	Konfederacja Lewiatan	<p><u>Wprowadzenie zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, odzwierciedlających projektowane zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych – w zakresie dotyczącym ulgi badawczo-rozwojowej</u></p> <p>Projektowana regulacja przewiduje zmiany w zakresie ulgi badawczo-rozwojowej wyłącznie w ramach przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.</p> <p>Zwracamy uwagę, że ulga badawczo-rozwojowa uregulowana jest jednak jednocześnie – dla przedsiębiorców rozliczających się w oparciu o przepisy dla osób fizycznych - w przepisach ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (ustawa o PIT), w jej art. 26e. Postulujemy w związku z tym, by w projekcie dodać przepisy, które odpowiednio odzwierciedlą w ustawie o PIT zmiany w zakresie ulgi badawczo-rozwojowej, jakie projektowane są dla podatników CIT.</p>
8.	<p>Art. 21 projektu ustawy (dot. art. 111 ustawy zmienianej – ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług)</p>	Konfederacja Lewiatan	<p><u>Wprowadzenie dodatkowego zwolnienia z obowiązku ewidencji na kasie fiskalnej dla transakcji udokumentowanych fakturą.</u></p> <p>Proponujemy wprowadzenie dodatkowego zwolnienia z obowiązku ewidencji na kasie fiskalnej sprzedaży dla osób fizycznych nieprowadzących działalności, o ile transakcja zostanie udokumentowana fakturą.</p> <p>Aktualne w Rozporządzeniu przewidziane są ogólne zasady zwolnień w §2 i §3, a następnie w §4 zawiera ono wyjątki od katalogu zwolnień oraz wyjątki od tych wyjątków. Jego interpretacja może być problematyczna dla podatników i prowadzić do wątpliwości, czy w danym przypadku przysługuje zwolnienie z obowiązku ewidencji na kasie.</p> <p>Jesteśmy zdania, że wprowadzenie zwolnienia z obowiązku ewidencji na kasie dla transakcji udokumentowanych fakturą byłoby istotnym ułatwieniem. Takie rozwiązanie zapewniłoby transparentność transakcji - nabywca otrzymałby fakturę potwierdzającą nabycie, a sprzedawca nie musiałby podejmować decyzji, czy w danym przypadku może skorzystać ze zwolnienia z obowiązku ewidencji na kasie.</p>
9.	<p>Art. 18d ust. 2 pkt 3 ustawy CIT</p>	Konfederacja Lewiatan	<p>– W pierwszej kolejności zwracamy uwagę, że pominięto zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: Ustawa PIT). Warto wskazać, że w Ustawie PIT są analogiczne przepisy dotyczące Ulgi B+R, dlatego proponowane zmiany powinny także obejmować Ustawę PIT.</p>

			<p>Korzystając z okazji, że planowane jest wprowadzenie zmian w zakresie ulgi B+R, wskazujemy także inne istotne postulaty, które mogłyby być wprowadzone wraz z pakietem planowanych zmian:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Możliwość korzystania z ulgi B+R w trakcie trwania roku podatkowego. Jeżeli nie jest możliwe wprowadzenie takiej możliwości dla wszystkich podatników (ponieważ np. organ podatkowy chciałby dokonać weryfikacji rozliczenia ulgi za pierwszy rok), aby umożliwić korzystanie w trakcie roku podatnikom, wykorzystującym ulgę w drugim i każdym kolejnym roku. – Zmiana przepisów w zakresie środków trwałych, które powstają w wyniku działalności B+R – obecne przepisy regulujące ulgę B+R zawierają lukę w tym zakresie. Przepisy nie umożliwiają, aby móc zaliczać do kosztów kwalifikowanych odpisów amortyzacyjnych od środka trwałego, który powstał w wyniku działalności B+R, jak ma to miejsce w przypadku wartości niematerialnej i prawnej, która powstała w wyniku zakończonych prac rozwojowych. To krzywdzące dla podatników, którzy tworzą własnym sumptem skomplikowane środki trwałe, które następnie wykorzystują do swojej podstawowej działalności. Art. 18 d. ust. 2a Ustawy CIT brzmi: <i>W przypadku wartości niematerialnych i prawnych w postaci kosztów prac rozwojowych, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, za koszty kwalifikowane uznaje się dokonywane od tej wartości niematerialnej i prawnej odpisy amortyzacyjne w proporcji, w jakiej w jej wartości początkowej pozostają koszty wymienione w ust. 2 pkt 1-4a lub ust. 3a pkt 2.</i> Niezbędne jest wprowadzenie analogiczne przepisu dotyczące środków trwałych, proponowane brzmienie: <i>W przypadku środka trwałego, który podatnik wytworzył w ramach prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, za koszty kwalifikowane uznaje się dokonywane od tego środka trwałego odpisy amortyzacyjne w proporcji, w jakiej w jej wartości początkowej pozostają koszty wymienione w ust. 2 pkt 1-4a lub ust. 3a pkt 2.</i>
10.	Art. 18d ust. 2 ustawy CIT	Konfederacja Lewiatan	Zmiana potrzebna, postulowana od lata przez przedsiębiorców i doradców podatkowych. Bardzo dobrze, że została zaproponowana. Tutaj zasadnie pojawiła się informacja o wyłączeniu podmiotów powiązanych. Analogicznie powinno być w przypadku art. 18d ust. 2 pkt 3, tj. ekspertyz, usług doradczych, opinii itd.
11.	Art. 22	Konfederacja Lewiatan	<p>Pozytywnie należy ocenić propozycję zmian przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Ze względu na częstą zmianę przepisów dot. legalnego pobytu i pracy obywateli państw trzecich w Polsce i rozproszenia prawa migracyjnego w różnych aktach prawnych bieżące aktualizowanie wiedzy nt. zasad legalnego powierzenia pracy cudzoziemcom jest niezwykle trudne dla pracodawców nieposiadających zaplecza prawnego lub możliwości korzystania z wyspecjalizowanej pomocy prawnej firm zewnętrznych.</p> <p>Ograniczenie zakresu odpowiedzialności za nielegalne powierzenie cudzoziemcowi wykonywania pracy jest szczególnie uzasadnione z uwagi na przewlekłość postępowań pobytowych w urzędach wojewódzkich, które dodatkowo zwiększają ryzyko nielegalnego zatrudnienia pracownika. Przepisy przewidują możliwość legalnego powierzenia pracy cudzoziemcowi po zamieszczeniu w dokumencie podróży cudzoziemca (np. paszporcie) odcisku stempla, potwierdzającego, że cudzoziemiec złożył w</p>

		<p>terminie wniosek o wydanie zezwolenia na pobyt i wniosek nie zawiera braków formalnych lub zostały one uzupełnione w terminie. W tym przypadku pobyt cudzoziemca na terytorium Polski uważa się za legalny do dnia, w którym decyzja w sprawie odpowiedniego zezwolenia na pobyt stanie się ostateczna. Samo potwierdzenie przyjęcia wniosku o zezwolenie pobytowe przez urząd wojewódzki nie jest równoznaczne ze stemplem w paszporcie, ponieważ jest to zazwyczaj tylko potwierdzenie wpływu złożonych przez cudzoziemca dokumentów do urzędu i nie stanowi ono poświadczenia przez urząd faktu zweryfikowania wniosku pod względem formalnym. Świadczenie pracy przez cudzoziemca przed uzyskaniem stempla jest obarczone ryzykiem, że w przypadku nieotrzymania tego stempla wykonywanie oraz powierzanie pracy cudzoziemcowi może zostać –podczas kontroli ze strony Państwowej Inspekcji Pracy lub Straży Granicznej – uznane za nielegalne już od chwili upływu ważności poprzednio posiadanych dokumentów legalizujących pracę cudzoziemca. Grozi to pracodawcy konsekwencjami m.in. w postaci kary grzywny (w stosunku do podmiotu powierzającego pracę od 1000 do 30 000 zł). Problem polega na tym, że w praktyce od momentu złożenia wniosku do wezwania cudzoziemca do urzędu w celu pobrania odcisków linii papilarnych i umieszczenia stempla w paszporcie cudzoziemca może minąć nawet rok. W tym okresie pracodawca, który mimo dochowania należytej staranności, uzyskania dokumentów legalizujących zatrudnienie cudzoziemca oraz dopełnienia niezbędnych formalności związanych z legalnym zatrudnieniem cudzoziemca (m.in. zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych) nie może mieć pewności, że pobyt cudzoziemca w czasie oczekiwania na stempel zostanie uznany za legalny. Pracodawca też nie jest stroną postępowania dotyczącego zezwolenia na pobyt, więc w przypadku ewentualnych zaniechań po stronie cudzoziemca i nieuzupełnienia braków formalnych w terminie, pracodawca nie będzie świadomy tego, że powierza pracę nielegalnie, gdyż nie posiada żadnych instrumentów prawnych umożliwiających weryfikację statusu postępowania.</p> <p>Kolejny trudny do spełnienia i zweryfikowania warunek legalnego powierzenia pracy cudzoziemcowi został zawarty w art. 87ust. 1 pkt 12 lit. b ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zgodnie z tym przepisem, cudzoziemiec posiadający w dokumencie podróży taki stempel może legalnie pracować, ale pod warunkiem, że bezpośrednio przed złożeniem wniosku o zezwolenie pobytowe był uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Polski. Z uwagi na czas prowadzenia postępowania ws. udzielenia zezwolenia na pobyt w Polsce, który zgodnie z danymi NIK może wynieść nawet 7 lat, zweryfikowanie przez pracodawcę uprawnień cudzoziemca przed złożeniem wniosku jest praktycznie niemożliwe. W czasie oczekiwania na decyzję może dojść do wielokrotnej zmiany pracodawcy. W uwagi na powyższe może dojść do nieumyślnego nielegalnego powierzenia pracy cudzoziemcowi.</p> <p>Jeśli przyjęcie przepisu art. 22 projektowanej ustawy w takim brzmieniu nie będzie możliwe, pragniemy zwrócić uwagę na przepisy art. 88j ust. 1 pkt 4 lub art. 88z ust. 5 pkt 3 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zgodnie z którymi w przypadku ponownego ukarania pracodawcy za nielegalne powierzenie pracy cudzoziemcowi, uzyskanie dokumentu legalizującego pracę cudzoziemca nie będzie możliwe. Z uwagi na opisane powyższe sytuacje, w których pracodawca może być nieświadomy tego, że cudzoziemiec przebywa w Polsce nielegalnie, uzasadnionym wydaje się ograniczenie art. 88j ust. 1 pkt 4 lub art. 88z ust. 5 pkt 3 ustawy do ukarania za umyślne popełnienie</p>
--	--	---

			<p>czynny polegającego na nielegalnym powierzeniu pracy cudzoziemcowi. Aktualnie obowiązujące przepisy utrudniają działalność dużych podmiotów, w których duży odsetek zatrudnionych stanowią cudzoziemcy, gdyż ukaranie za niemyślne nielegalne zatrudnienie cudzoziemca skutkuje brakiem możliwości otrzymania zezwolenia na pracę, ograniczając tym samym działalność danego przedsiębiorstwa i możliwość realizacji planów rekrutacyjnych.</p>
12.	Art. 30 projektu ustawy (dot. art. 51 ustawy – Prawo przedsiębiorców)	Konfederacja Lewiatan	<p>Wnosimy o dodanie do art. 51 ust. 1a i nadanie mu brzmienia:</p> <p><i>„1a. O zamiarze przeprowadzenia czynności kontrolnych poza siedzibą przedsiębiorcy należy poinformować przedsiębiorcę lub osobę przez niego upoważnioną co najmniej 3 dni robocze przed dniem, w którym czynności te mają być przeprowadzone.”</i></p> <p>Biorąc pod uwagę specyfikę działania przede wszystkim dużych przedsiębiorców, którzy prowadzą działalność w miejscach rozproszonych po terenie całego kraju, zasadnym jest zagwarantowanie, że organy kontrolujące nie będą zaskakiwały osób umocowanych przez przedsiębiorcę koniecznością udania się ad hoc do placówek oddalonych o setki kilometrów od siedziby. Ma to szczególne znaczenie w przypadku praktyki niektórych organów, które nadużywają możliwości przewidzianej w art. 51 ust. 5 Prawa przedsiębiorców, w rzeczywistości pozbawiając pełnomocników przedsiębiorcy możliwości udziału w czynności kontrolnej.</p>
13.	Art. 30 pkt 6 projektu ustawy (dot. art. 55 ustawy – Prawo przedsiębiorców)	Konfederacja Lewiatan	<p>Postulujemy dodanie do art. 55 ustawy - Prawo przedsiębiorców ust. 1a i nadanie mu następującego brzmienia:</p> <p><i>„1a. Do czasu kontroli u przedsiębiorcy zalicza się wszystkie dni robocze pomiędzy dniem, w którym podjęta została pierwsza czynność kontrolna względem kontrolowanego przedsiębiorcy a dniem doręczenia temu przedsiębiorcy protokołu kontroli, w tym dni, w trakcie których względem kontrolowanego przedsiębiorcy nie były podejmowane czynności w jego siedzibie lub w miejscu wykonywania działalności gospodarczej.”</i></p> <p>Pomimo konkluzji zawartych w uzasadnieniu do projektu, w praktyce wciąż często do dni kontroli u przedsiębiorcy zalicza się wyłącznie dni, w których faktycznie były podejmowane czynności w siedzibie bądź w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę. Powoduje to, że często ustawowe maksymalne terminy określone w art. 55 ust. 1 ustawy tylko pozornie zabezpieczają przedsiębiorców przed stanem ciągnącej się, wręcz permanentnej kontroli. Nawet w ciągu dni, w trakcie których żadne czynności nie są podejmowane, przedsiębiorca musi pozostawać w stałej gotowości, by móc bezzwłocznie zareagować na kolejne żądania organu m.in. dotyczące udzielania dodatkowych informacji. Bez postulowanej zmiany nawet zawarta w projekcie ustawy propozycja skrócenia czasu kontroli u mikroprzedsiębiorców nie odniesienie zamierzonego skutku. Za niewystarczające należy przy tym uznać samo powołanie się w uzasadnieniu projektu na wyrok NSA z dnia 19 lutego 2020 r., sygn. akt I FSK 2243/19. Omawiana kwestia powinna być wprost rozstrzygnięta na poziomie przepisów ustawy.</p>

14.	<p>Art. 30 projektu ustawy (dot. art. 55 ustawy – Prawo przedsiębiorców)</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Wnosimy o uzupełnienie ustawy – Prawo przedsiębiorców o przepisy określające ramy prawne zaleceń pokontrolnych, których wydanie przewidują przepisy odrębne (np. Prawo telekomunikacyjne, ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o miarach czy ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami). Proponujemy zatem dodatnie do ustawy – Prawo przedsiębiorców art. 59a u nadanie mu brzmienia:</p> <p><i>„Art. 59a</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1. Jeżeli przepisy odrębne przewidują kompetencję organu kontrolującego do wydania przedsiębiorcy, w wyniku przeprowadzonej kontroli, zaleceń pokontrolnych, to zalecenia te wydawane są w formie decyzji.</i> <i>2. Zalecenia pokontrolne mogą być wydane po upływie 90 dni od dnia zakończenia kontroli tylko wówczas, gdy w tym terminie przedsiębiorca zostanie poinformowany o stwierdzonych w toku kontroli uchybieniach oraz o zamiarze wydania takich zaleceń, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w ust. 3.</i> <i>3. Nie jest dopuszczalne wydanie zaleceń pokontrolnych ani wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary w związku ze stwierdzonymi w toku kontroli uchybieniami, jeśli od dnia zakończenia kontroli minęło ponad 120 dni.</i> <i>4. Wskazane w zaleceniach terminy ich realizacji muszą być określone z zachowaniem zasad proporcjonalności i adekwatności oraz muszą uwzględniać sytuację kontrolowanego przedsiębiorcy, w szczególności faktyczną możliwość realizacji zaleceń bez szkody dla prowadzonej działalności.”</i> <p>Prawo przedsiębiorców wspomina o zaleceniach pokontrolnych w art. 21a ust. 8 pkt 6, art. 47 ust. 1 pkt 3, art. 58 ust. 2 pkt 5, jednak nie odnosi się do formy czy warunków ich wydawania. Zalecenia wpływają na sytuację prawną przedsiębiorców, w tym określają ich obowiązki i decydują o tym, czy względem przedsiębiorcy dopuszczalne jest przeprowadzenie dodatkowych działań kontrolnych. Fakt że nie podlegają one zaskarżeniu, w tym kontroli sądowej, godzi w zasadę zaufania i jest co najmniej wątpliwe w kontekście prawa zagwarantowanego w art. 78 Konstytucji RP.</p> <p>Z tego względu zasadne jest ustalenie ogólnych ram dla wydawania zaleceń, w szczególności zaś określenie ich formy prawnej i czasowego ograniczenia ich wydawania, aby przedsiębiorca przez wiele miesięcy nie pozostawał w niepewności co do rezultatu kontroli). Ważne jest również ustalenie zasad formułowania zaleceń, tak by przedsiębiorcy nie byli narażeni na konieczność realizowania zaleceń w na tyle krótkim czasie, że wpływałoby to na ich zdolność do dalszego, niezakłóconego prowadzenia działalności gospodarczej.</p>
15.	<p>Art. 110b ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym</p>	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Obecnie proponowane zmiany w zakresie zwolnienia od akcyzy samochodu osobowego będą dotyczyć bardzo wąskiego kręgu podmiotów z uwagi na wymóg posiadania statusu centrum badawczo-rozwojowego, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2474).</p>

		<p>Rzeczywistość gospodarcza pokazuje, iż nawet podmioty zajmujące się profesjonalnie produkcją samochodów w Polsce nie zawsze posiadają status centrum badawczo-rozwojowego, mimo że niewątpliwie mogą one prowadzić działalność o cechach badawczo –rozwojowych. Zamiast wymogu posiadania statusu centrum badawczo-rozwojowego sugerujemy powiązanie możliwości skorzystania ze zwolnienia z podatku akcyzowego dla samochodu osobowego z odbywaniem przez ten samochód jazdy testowej, o której mowa w art. 80s ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym.</p> <p>Uważamy, że takie rozwiązanie będzie z jednej strony zasadne z punktu widzenia podmiotu uprawnionego do posługiwania się profesjonalnym dowodem rejestracyjnym i profesjonalnymi tablicami rejestracyjnymi (a więc podmiotu uprawnionego do wykonywania jazd testowych) jak i z drugiej strony nie będzie generowało ryzyka nadużyć i uszczupień dla budżetu państwa.</p> <p>Podmioty uprawnione do posługiwania się profesjonalnym dowodem rejestracyjnym i profesjonalnymi tablicami rejestracyjnymi, a tym samym uprawnione do wykonywania jazd testowych, nie powinny być obciążane podatkiem akcyzowym w związku z użyciem samochodu osobowego w jeździe testowej, bowiem w tym zakresie nie są one konsumentem tego samochodu, a jedynie wykorzystują go, np. w trakcie trwania procesu produkcyjnego bądź celem świadczenia usług dla podmiotów zewnętrznych.</p> <p>Z drugiej strony sugerowane rozwiązanie będzie bezpieczne dla budżetu państwa, z uwagi na liczne wymogi, jakie musi spełniać podmiot ubiegający się o uprawnienia do posługiwania się profesjonalnym dowodem rejestracyjnym i profesjonalnymi tablicami rejestracyjnymi, a tym samym uprawnienia do wykonywania jazd testowych. Wymogi te zostały wymienione w Rozdziale 2d ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym.</p> <p>W efekcie sugerowanych zmian w przepisach nowelizujących, podatek, który realizuje jazdę testową w rozumieniu art. 80s ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, nie będzie obciążony podatkiem akcyzowym z tytułu użycia samochodu osobowego dla celów działalności gospodarczej.</p> <p>Jak słusznie wskazano w uzasadnieniu, problemem branży są nieprecyzyjne przepisy, które powodują, iż samochody wykorzystywane jako platformy badawcze, mogą - przy zastosowaniu szerokiej, a w ocenie branży błędnej, interpretacji przepisów - podlegać opodatkowaniu podatkiem akcyzowym ze względu na klasyfikację do pozycji CN 8703, pomimo tego, iż ich zasadniczym przeznaczeniem nie był i nie jest przewóz osób, a co jest jedną z przesłanek warunkujących uznanie pojazdu za samochód osobowy w rozumieniu przepisów Ustawy akcyzowej.</p> <p>W tym miejscu zauważyć należy, iż kształtując system podatkowy Ustawodawca ma możliwość wprowadzenia szeregu preferencji podatkowych - w tym zwolnień, stawek zerowych czy stawek obniżonych. Może też całkowicie zrezygnować z opodatkowania danego wyrobu. Zwolnienie z opodatkowania nie jest więc tym samym, czym jest wyłączenie z opodatkowania. W przypadku mechanizmu zwolnienia istnieje przedmiot opodatkowania, czynności podlegające opodatkowaniu,</p>
--	--	---

		<p>natomiast obowiązek podatkowy nie przekształca się w zobowiązanie podatkowe - innymi słowy, nie powstaje konieczność zapłaty podatku.</p> <p>W przypadku wyłączenia z opodatkowania czynności wobec danego wyrobu w ogóle przestaje być on przedmiotem opodatkowania, więc wykonywanie wobec niego czynności takich jak nabycie wewnątrzwspólnotowe, produkcja, import - czyli czynności, które co do zasady opodatkowane są podatkiem akcyzowym - nie rodzi w ogóle obowiązków w akcyzie, a więc nie powstaje w ogóle obowiązek podatkowy. Mając na uwadze powyższe wydaje się, że zaproponowane w Ustawie deregulacyjnej rozwiązanie w postaci zwolnienia od opodatkowania nie oddaje więc przedstawionego w uzasadnieniu stanowiska, jakoby wystarczyło jedynie doprecyzowanie przepisów, aby uznać, iż samochody osobowe wykorzystywane do celów badawczych zwolnione są z akcyzy. Rozróżnienie między wyłączeniem z opodatkowania lub zastosowaniem zwolnienia może mieć szczególną doniosłość dla podmiotów, które - jak wynika z uzasadnienia, słusznie - nie płaciły podatku akcyzowego od platform badawczych w okresach sprzed wprowadzenia projektowanego mechanizmu. W przypadku gdyby wprowadzany był mechanizm “wyłączenia z opodatkowania”, mając na uwadze język, jakim posługuje się ustawodawca w uzasadnieniu do projektu Ustawy deregulacyjnej, możnaby uznać, iż przedsiębiorcy nie muszą ponosić ciężaru akcyzy od samochodów osobowych przeznaczonych do celów badawczych za okresy przeszłe - gdyż ustawodawca przesądziłby o tym, że samochody takie nie podlegają opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. W przypadku wprowadzania mechanizmu zwolnienia, potwierdzałoby to ogólną zasadę - konieczność opodatkowania samochodów osobowych przeznaczonych do celów badawczych (<i>exceptio probat regulam</i>). Tym samym, zaproponowane w projekcie rozwiązanie należy uzupełnić o przepisy pozwalające na uniknięcie konieczności zapłaty akcyzy za okresy przeszłe po spełnieniu przez dany podmiot z branży badawczej określonych obowiązków.</p> <p>Oceniamy negatywnie projektowany art. 110b ust. 2, który nakłada na podmioty pragnące skorzystać ze zwolnienia obowiązek wystąpienia do właściwego naczelnika urzędu skarbowego z wnioskiem o wydanie zaświadczenia, stwierdzającym zwolnienie od akcyzy samochodu osobowego wykorzystywanego w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji o profesjonalnej rejestracji pojazdów. Branża zauważa, iż decyzja taka jest ważna rok i w jej ramach wydawanych jest do 100 blankietów, które są uzupełniane o dane pojazdów w późniejszym okresie. Efektywnie więc to wypełnienie blankietu i uzupełnienie wykazu w systemie CEPIK¹ powinno warunkować obowiązek poinformowania naczelnika urzędu skarbowego, nie natomiast - moment wydania decyzji o profesjonalnej rejestracji pojazdów.</p> <p>Na marginesie warto zwrócić uwagę, iż katalog pojazdów wykorzystywanych do prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej został ograniczony wyłącznie do pojazdów niezarejestrowanych na terytorium RP. W ocenie podmiotów z branży, z przywileju rejestracji profesjonalnej powinny móc</p>
--	--	--

		<p><u>skorzystać pojazdy przeznaczone do celów badawczych bez względu na ich status rejestracyjny.</u> Mając na względzie powyższe, zasadnym byłoby rozszerzenie definicji rejestracji profesjonalnej, co w konsekwencji wymagałoby zmiany w Prawie o ruchu drogowym. W przeciwnym wypadku zaprojektowane rozwiązanie nie przyczyni się wydatnie do obniżenia kosztów prowadzenia działalności w ramach badań rozwojowych, gdyż aby skorzystać z przywileju podatkowego przedsiębiorcy będą zmuszeni do wykorzystania wyłącznie nowych, niezarejestrowanych jeszcze na terytorium jakiegokolwiek kraju samochodów osobowych. Wykorzystanie samochodu używanego (wcześniej zarejestrowanego) natomiast - będzie wiązało się z obowiązkiem zapłaty akcyzy, co - jak wynika z uzasadnienia do Ustawy deregulacyjnej - nie wydaje się być celem ustawodawcy.</p> <p>Kolejną kwestią wymagającą zmian w zakresie regulacji Prawa o ruchu drogowym, jest instytucja ubiegania się o dodatkowe blankiety w okresie ważności decyzji o profesjonalnej rejestracji, określona w art. 80u ust. 4, w myśl której podmiotowi uprawnionemu, po wykorzystaniu przyznaných blankietów, przysługuje uprawnienie ubiegania się o wydanie dodatkowych blankietów. Wprowadzone sformułowanie “po wykorzystaniu” przy rozpatrywaniu uprawnienia do ubiegania się o wydanie kolejnych blankietów może spowodować przestój w działalności podmiotu badawczego spowodowany oczekiwaniem na decyzję właściwego organu i wydanie przez niego wnioskowanych blankietów.</p> <p>W tym miejscu wskazania wymaga, iż przepisy przejściowe Ustawy deregulacyjnej w aktualnym ich brzmieniu nie regulują sytuacji podmiotów z okresów przed wejściem w życie nowelizacji ustawy. Proponowane brzmienie przepisów w zakresie zmiany Ustawy akcyzowej, wskazuje na możliwość skorzystania ze zwolnienia wyłącznie na przyszłość. Nie jest więc to, jak wynika z uzasadnienia, “doprecyzowanie przepisów w zakresie opodatkowania pojazdów wykorzystywanych do celów badawczych” - lecz wprowadzenie całkowicie nowego mechanizmu zwolnienia z opodatkowania. Jak wynika z uzasadnienia projektu Ustawy deregulacyjnej, na etapie tworzenia Ustawy akcyzowej zamiarem ustawodawcy nie było opodatkowanie podatkiem akcyzowym pojazdów wykorzystywanych w działalności badawczo-rozwojowej.</p> <p>Mając na względzie założenia prawodawcy odnoszące się do doprecyzowania braku obowiązku podatkowego w zakresie pojazdów wykorzystywanych w działalności badawczo-rozwojowej, zasadnym jest zaadresowanie w Ustawie deregulacyjnej przepisów przejściowych, które będą miały na celu unormowanie sytuacji prawno-podatkowej branży działalności badawczo-rozwojowej związanej z wykonywaniem jazd testowych.</p> <p>W naszej ocenie, rozsądnym byłoby przyjęcie, iż wszyscy przedsiębiorcy, o których mowa w art. 80s ust. 2 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym tj. przedsiębiorcy posiadający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedzibę, a w przypadku przedsiębiorcy posiadającego siedzibę za granicą - oddział, zajmujący się badaniem pojazdów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy wykorzystywali pojazdy wyłącznie do celów badawczych i jazd testowych, nie podlegali opodatkowaniu akcyzą w związku z</p>
--	--	---

			<p>proszonymi badaniami i jazdami testowymi rowniez przed wejsciem w zycie nowych regulacji w zakresie zwolnienia lub wykluczenia z opodatkowania akcyza.</p> <p>Powyzsze rozwiazanie pozwoliloby zabezpieczyc sytuacje podmiotow zainteresowanych zarowno w przypadku wprowadzenia (i) wykluczenia z opodatkowania podatkiem akcyzowym takich pojazdow, jak rowniez w sytuacji wprowadzenia (ii) zwolnienia od uiszczenia podatku akcyzowego. Aby zapobiec wszystkim mozliwym naduzyciom polegajacym na probach unikniecia opodatkowania podatkiem akcyzowym, ustawodawca moglby przewidziec mechanizm kontrolny, ktory pozwolilby na weryfikacje, czy wnioskujacy przedsioborca nabywal pojazdy, ktore wykorzystywane byly i sa do celow badawczych w prowadzonej przez niego dzialalnosci badawczo-rozwojowej.</p> <p>Jednym ze sposobow weryfikacji opisanej wyzej przeslanki moglby byc sprawdzenie, czy dzialalnosc prowadzona przez przedsioborce przed dniem wejscia w zycie Ustawy deregulacyjnej obejmowala rowniez pojazdy, ktore zostaly zarejestrowane profesjonalnie lub wykorzystane do celow badawczych w okresie wstecznym i nieprzedawnionym.</p>
16.	Ustawa – Prawo telekomunikacyjne	Konfederacja Lewiatan	<p>W toku opiniowania projektu ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej (PKE - ustawy, ktora ma zastapic Prawo telekomunikacyjne) Konfederacja Lewiatan zgloszala do Ministerstwa Cyfryzacji uwagi dotyczace usprawnienia procesu audytu regulacyjnego (art. 262 ust. 7 i 8 projektu skierowanego do opiniowania i konsultacji 26 lutego 2024 r.). Zgloszone zastrzezenia dotyczyly przepisow, ktore kopiujaa rozwiazania przewidziane we wciadz obowiazujacym Prawie telekomunikacyjnym (art. 53 ust. 5 i 6). Z racji tego, ze zgloszone uwagi nie zostaly uwzglednione, a dotycza one usuwania zbędnych obciazen regulacyjnych o charakterze czysto biurowym, widzimy zasadnosc ich zgloszenia takze w ramach procesu opiniowania prowadzonego przez MRiT. Choc docelowo to wlasnie w PKE powinny znalezc sie przepisy, o ktorych mowa nizej, to jednak z racji obowiazywania w dalszym ciagu Prawa telekomunikacyjnego widzimy zasadnosc zgloszenia ponizszych uwag. Liczymy przy tym, ze przychylnosc dla proponowanych rozwiazan w ramach tego procesu legislacyjnego w dalszym kroku znajdzie przełożenie takze na ksztalt przepisow PKE.</p> <p>W związku z tym proponujemy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przyspieszyc termin rozpoczecia badania bieglego rewidenta o 1 miesiac, co znacząco usprawni ten proces, bez wplywu na jakośc danych i dotrzymanie terminu przekazania wynikow do Prezesa UKE (art. 53 ust. 5 Prawa telekomunikacyjnego). <p>Przepisy Pt przewidujaa, ze badanie bieglego przeprowadzane jest w miesiacach wakacyjnych. Powoduje to trudnosci w sprawnej organizacji procesu audytu. W naszej ocenie, popartej wieloletnim doswiadczeniem, mozliwe jest rozpoczecie audytu miesiac wczesniej (w terminie 5 miesiacy od zakonczenia roku obrotowego). Dzieki temu audyt przesunie sie na miesiace maj-lipiec. Usprawni to cala procedure, bez wplywu na jakośc danych i przekazanie wynikow Prezesowi UKE w dotychczasowym terminie.</p>

			<p>Utrzymywanie dotychczasowego stanu nie jest przy tym podyktowane żadnymi obiektywnymi przesłankami. Uzasadniając odmowę uwzględnienia uwagi w tym zakresie zgłoszonej do PKE Ministerstwo cyfryzacji wskazywało, że: <i>„Taki przepis obecnie funkcjonuje i daje więcej elastyczności w wyborze przez Prezesa UKE biegłego rewidenta. Skrócenie okresu na przeprowadzenia badania może zawęzić grono biegłych rewidentów gotowych go przeprowadzić.”</i> W praktyce okazuje się jednak, że liczba podmiotów mogących świadczyć takie usługi audytowe jest bardzo ograniczona i to ta okoliczność, a nie ewentualne przesunięcie procesu o jeden miesiąc ogranicza Prezesowi UKE elastyczność przy wyborze audytora.</p> <p>W związku z powyższym postulujemy nadanie art. 53 ust. 5 następującego brzmienia:</p> <p><i>„5. Roczne sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają badaniu zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa UKE instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego biegłego rewidenta.”</i></p> <p>2) zmianę brzmienia art. 53 ust. 6, tak by wyboru biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania, o którym mowa w art. 53 ust. 5, dokonywał Prezes UKE w przy udziale przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.</p> <p>Zwracamy uwagę, że obecna forma wyboru audytora generuje bardzo wysokie koszty. Zauważyliśmy, że istnieje bardzo mała konkurencja w zakresie podmiotów ubiegających się o przeprowadzenie audytów regulacyjnych. Przekłada się to na niską konkurencję cenową i wysokie koszty (w porównaniu do innych badań prowadzonych przez biegłych rewidentów). Zmienia się układ usług regulowanych, zmniejsza się obszar regulowany, więc ponoszenie wysokiego kosztu audytu do zmniejszającego się obszaru regulacji jest nieadekwatne.</p> <p>Ponadto zmiana kosztu audytu powinna być racjonalna, obiektywna i nie powinna przekraczać zmian podobnych usług na rynku lub CPI (wskaźnika inflacji).</p> <p>W tym kontekście, w odniesieniu do zgłoszonej do PKE uwagi Ministerstwo Cyfryzacji stwierdziło, że: <i>„Przepisy Pke dotyczące wyboru biegłego rewidenta gwarantują jego niezależność i rzetelność. Natomiast wybór biegłego rewidenta przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w porozumieniu z Prezesem UKE może tylko wydłużyć to postępowanie”</i>. Aby uniknąć wrażenia, że propozycja zmierza do ograniczenia swobody Prezesa UKE przy wyborze audytora proponujemy, by Prezes UKE jedynie brał pod uwagę opinię przedsiębiorcy, bez utraty decydującej roli organu. Biorąc pod uwagę, że przedsiębiorcy także zależy na sprawnym i terminowym zrealizowaniu obowiązków dotyczących audytu, groźba przedłużenia postępowania nie występuje. Skutkiem proponowanej zmiany będzie jedynie urealnienie</p>
--	--	--	--

			<p>ponoszonych kosztów, które ponosi przedsiębiorca narażony na skutki braku konkurencji na rynku usług audytu regulacyjnego.</p> <p>Mając na względzie możliwość bezpośredniej negocjacji ceny audytu proponujemy nadanie art. 53 ust. 6 następującego brzmienia:</p> <p><i>„8. Prezes UKE powołuje biegłego rewidenta do przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w ust. 5, wybranego po uwzględnieniu opinii przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.”</i></p>
17.	Nowy artykuł	Konfederacja Lewiatan	<p>W rozporządzeniu z dnia 22 listopada 2021 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz. U. z 2021 r. poz. 2336) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) § 1. Uzyskania koncesji wymaga wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, paliwami ciekłymi oznaczonymi następującymi kodami CN:</p> <p>1) półprodukty rafineryjne: 2707 50 00 z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe, 2710 12 11, 2710 12 15, 2710 19 11, 2710 19 15, 2710 19 31, 2710 19 35, 2710 19 51, 2710 19 55;</p> <p>2) gaz płynny LPG:</p> <p>a) 2711 12, 2711 13, 2711 14 00, 2711 19 00,</p> <p>b) 2901 10 00 z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe – z wyłączeniem mieszanin propanu-butanu uzyskiwanych w procesach uzdatniania płynów złożowych;</p> <p>3) benzyny ciężkie: 2710 12 11, 2710 12 15;</p> <p>4) benzyny silnikowe: 2710 12 25 z wyłączeniem benzyn lakowych i przemysłowych, 2710 12 41, 2710 12 45, 2710 12 49, 2710 12 50, 2710 12 90, 2207 20 00 z wyłączeniem alkoholu etylowego skażonego i pozostałych wyrobów alkoholowych skażonych, przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe;</p> <p>5) benzyny lotnicze: 2710 12 31;</p> <p>6) paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych: 2710 12 70;</p> <p>7) paliwa typu nafty do silników odrzutowych: 2710 19 21;</p> <p>8) oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe: 2710 19 43, 2710 19 46, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 11, 2710 20 16, 2710 20 19; z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe</p> <p>9) ciężkie oleje opałowe: 2707 99 19, 2707 99 91, 2707 99 99, 2710 19 62, 2710 19 66, 2710 19 67, 2710 20 32, 2710 20 38, 2710 20 90;</p> <p>10) biopaliwa ciekłe:</p>

			<p>a) 3826 00 10 z wyłączeniem estrów metylowych stanowiących dodatki do paliw ciekłych, b) inne niż wymienione w lit. a biopaliwa ciekłe bez względu na kod CN z wyłączeniem biopaliw ciekłych stanowiących dodatki do paliw ciekłych</p> <p>2) § 2. Wpisu do rejestru podmiotów przywożących wymaga przywóz paliw ciekłych oznaczonych następującymi kodami CN:</p> <p>1) półprodukty rafineryjne: 2707 50 00, 2710 12 11, 2710 12 15, 2710 19 11, 2710 19 15, 2710 19 31, 2710 19 35, 2710 19 51, 2710 19 55;</p> <p>2) gaz płynny LPG: 2711 12, 2711 13, 2711 14 00, 2711 19 00, 2901 10 00 - z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe</p> <p>3) benzyny ciężkie: 2710 12 11, 2710 12 15;</p> <p>4) benzyny silnikowe: 2710 12 25 z wyłączeniem benzyn lakowych i przemysłowych, 2710 12 41, 2710 12 45, 2710 12 49, 2710 12 50, 2710 12 90, 2207 20 00, 3824 99 92 w zakresie alkoholu etylowego w mieszankach benzyny z zawartością alkoholu etylowego ponad 10% (v/v) - z wyłączeniem alkoholu etylowego i pozostałych wyrobów alkoholowych, przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe;</p> <p>5) benzyny lotnicze: 2710 12 31;</p> <p>6) paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych: 2710 12 70;</p> <p>7) paliwa typu nafty do silników odrzutowych: 2710 19 21;</p> <p>8) inne rodzaje nafty: 2710 19 25, 2710 19 29; z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe</p> <p>9) oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe: 2710 19 43, 2710 19 46, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 11, 2710 20 16, 2710 20 19;</p> <p>10) ciężkie oleje opałowe: 2707 99 19, 2707 99 91, 2707 99 99, 2710 19 62, 2710 19 66, 2710 19 67, 2710 20 32, 2710 20 38, 2710 20 90;</p> <p>11) benzyny lakowe i przemysłowe: 2710 12 21, 2710 12 25; z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe</p> <p>12) biopaliwa ciekłe:</p> <p>a) 3826 00 10, 2207 20 00, 3824 99 92 w zakresie alkoholu etylowego, b) inne niż wymienione w lit. a biopaliwa ciekłe bez względu na kod CN – z wyłączeniem biopaliw ciekłych stanowiących dodatki do paliw ciekłych oraz biopaliw ciekłych przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe</p> <p>13) smary: 2710 19 71, 2710 19 75, 2710 19 81, 2710 19 83, 2710 19 85, 2710 19 87, 2710 19 91, 2710 19 93, 2710 19 99, 2710 20 90, 3403 19 10, 3403 19 20, 3403 19 80 z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe</p>
18.	Nowy artykuł	Konfederacja Lewiatan	W rozporządzeniu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1373) wprowadza się następujące zmiany:

			<p>1) § 2. Podczas ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych uwzględnia się surowce i produkty naftowe oznaczone następującymi kodami CN:</p> <p>9) inne rodzaje nafty:</p> <p>b) 2710 19 29, z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe.</p> <p>10) oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe:</p> <p>a) 2710 19 43, z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe.</p> <p>2) § 6. Podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią paliwa oznaczone następującymi kodami CN:</p> <p>6) inne rodzaje nafty:</p> <p>b) 2710 19 29; z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe.</p> <p>7) oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe:</p> <p>a) 2710 19 43, z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe.</p>
--	--	--	---

KL/252/67/MW/2024